

Sygn. akt VI GC 1110/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 04 października 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą we W.**

przeciwko **M. M.**

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 2 753,63 złotych (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt trzy grosze);
- II. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 1 317 złotych (jeden tysiąc trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1110/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 września 2016 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. M. kwoty 2 753,63 złotych, także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w dniu 07 listopada 2014 roku zawarły telefonicznie na czas nieokreślony umowę o współpracy, w oparciu o którą powód świadczył usługi na podstawie ustawy z dnia 09 kwietnia 2010 roku o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, a pozwany zobowiązał się do uiszczenia miesięcznego abonamentu i opłat dodatkowych zgodnych z cennikiem stanowiącym integralną część umowy. Opłaty dodatkowe naliczane były za dodatkowe usługi nie objęte opłatą abonamentową, np. wezwania do zapłaty czy sprawdzanie kontrahentów (po przekroczeniu limitu bezpłatnych sprawdzeń). Celem potwierdzenia zawarcia umowy, powód przesłał na adres email pozwanego ogólne warunki współpracy wraz z egzemplarzem umowy i aneksem. Pozwany otrzymał także kody niezbędne przy logowaniu do informacji administrowanych przez powoda.

W związku ze świadczonymi usługami powód (...) z siedzibą we W. obciążył pozwanego M. M. fakturami VAT, których ten jednak nie zapłacił, w związku z czym rozwiązano z nim umowę z dniem 22 maja 2015 roku.

Na dochodzoną pozwem kwotę składa się na nadto kwota 167,26 złotych tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, naliczona stosownie do przepisów ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych oraz kwota

221,20 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od dnia wymagalności roszczenia do dnia 31 maja 2016 roku.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1608551/16, nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04 kwietnia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 6180/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany M. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości kwestionując dochodzone roszczenie i podnosząc, że powodowi nie przysługuje względem niego żadne roszczenie. Pozwany wskazał także, że zgodził się na zawarcie umowy z powodem jedynie pod warunkiem i w ramach której powód zobowiąże się i skutecznie przeprowadzi egzekucję jego wierzytelności wobec jego kontrahenta, co zostało przez powoda zarejestrowane na nagraniu. Jednocześnie pozwany wskazał, że nie rozpoczął korzystania z usług oferowanych przez powoda i że w związku z tym, że powód nie przystąpił do żadnych czynności egzekucyjnych jego wierzytelności, pozwany uznał, że powód odstąpił od zawarcia i wykonania umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 listopada 2014 roku przedstawiciel (...) z siedzibą we W. w ramach czynności związanych z pozyskiwaniem klientów skontaktował się telefonicznie z M. M. i przedstawił mu ofertę (...) z siedzibą we W., po czym doszło do zawarcia telefonicznie z M. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) M. M. umowy serwisu ochrony przedsiębiorcy (...) Debiut.

Przedmiotem umowy miało być świadczenie usług udostępniania informacji gospodarczych zgodnie z ustawą z 09 kwietnia 2010 roku o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych oraz regulaminem zarządzania danymi (...) z siedzibą we W. opublikowanym na stronie (...) z tym, że M. M. został poinformowany, iż telefoniczna rejestracja oznacza zawarcie umowy i uprawnia do korzystania z usług w ograniczonym zakresie, tj. w zakresie: sprawdzania siebie i rejestru zapytań, sprawdzania przedsiębiorców, monitorowania przedsiębiorców, zlecenia wysyłki wezwania do zapłaty zwykłego – bez dopisania dłużnika, zlecenia wysyłki do zapłaty (...) bez dopisania dłużnika, ale z windykacją, narzędzi prewencyjnych i uczestnictwa w programie R. F.. W pozostałym zaś zakresie – co do przekazywania informacji gospodarczych i sprawdzania informacji o konsumentach, konieczne jest podpisanie przez niego dokumentów, które przesłane mu zostaną na podany przez niego adres e-mail.

Nadto, poinformowano M. M., że umowa została zawarta na czas nieokreślony, zaś za świadczone usługi zobowiązany jest uiszczać comiesięczną opłatę w kwocie 350 złotych netto.

M. M. zaakceptował podane warunki umowy.

nagranie – k. 13 akt, zeznania pozwanego M. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 91-92 akt (zapis cyfrowy 00:01:08-00:10:12)

W tym samym dniu, tj. w dniu 07 listopada 2014 roku, (...) z siedzibą we W. przesłał M. M. na podany adres e-mail potwierdzenie zawarcia telefonicznie umowy serwisu ochrony przedsiębiorcy (...) Debiut, w którym wskazano, że w ramach zawartej umowy możliwe jest korzystanie z następujących usług: sprawdzania siebie i rejestru zapytań, sprawdzania przedsiębiorców, monitorowania przedsiębiorców, zlecenia wysyłki wezwania do zapłaty zwykłego – bez dopisania dłużnika, zlecenia wysyłki do zapłaty (...) bez dopisania dłużnika, ale z windykacją, narzędzi prewencyjnych i uczestnictwa w programie R. F..

Następnie wskazano, że umowa została zawarta na czas nieokreślony i może być wypowiedziana przez każdą ze stron w formie pisemnej pod rygorem nieważności z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego oraz, że „warunki finansowe współpracy wskazane są w załączonych Szczególnych Warunkach (...) (pkt I umowy S. (...)). Płatność będzie następowała na podstawie faktur VAT wystawionych na koniec

każdego miesiąca kalendarzowego w terminie 10 dni od dnia wystawienia faktury. Pozostałe, zaakceptowane Ogólne Warunki (...) dostępne są w pkt II załączonej treści umowy S. (...).

Nadto poinformowano M. M., że zgodnie z ustawą przekazywanie informacji gospodarczych oraz weryfikowanie konsumentów w biurze informacji gospodarczych jest możliwe po zawarciu umowy na piśmie pod rygorem nieważności. Tym samym do czasu przesłania do siedziby (...) dwóch egzemplarzy załączonego dokumentu, na podstawie umowy zawartej telefonicznie, będzie on mógł korzystać z wszystkich usług (...), za wyjątkiem przekazywania informacji gospodarczych oraz sprawdzania informacji o konsumentach.

M. M. nie podpisał powyższej umowy.

wydruk wiadomości e-mail – k. 27-28, 29 akt, pismo – k. 30 akt, projekt umowy serwis ochrony przedsiębiorcy wraz z aneksem – k. 31-33 akt, zeznania pozwanego M. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 91-92 akt (zapis cyfrowy 00:01:08-00:10:12)

(...) z siedzibą we W. wystawił M. M. z tytułu abonamentu za świadczone usługi faktury VAT o numerze: (...) na kwotę 258,30 złotych, (...) na kwotę 369 złotych, (...) na kwotę 369 złotych, (...) na kwotę 369 złotych, (...) na kwotę 369 złotych, (...) na kwotę 369 złotych, (...) na kwotę 261,87 złotych.

M. M. nie zapłacił powyższych faktur VAT ani nie ujął ich w rejestrze zakupów.

Pismem z dnia datą w nagłówku „dnia 20 września 2015 roku” (...) z siedzibą we W. wezwał M. M. do zapłaty kwoty 2 753,63 złotych, jednakże bezskutecznie.

faktury VAT – k. 34-40 akt, wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania – k. 41-43 akt, zeznania pozwanego M. M. – protokół skrócony rozprawy z dnia 04 października 2017 roku – k. 91-92 akt (zapis cyfrowy 00:01:08-00:10:12), rejestr zakupów 70-74v akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się także na dowodzie z nagrania rozmowy telefonicznej zawartego na płycie CD, na podstawie którego ustalił okoliczność potwierdzenia przez pozwanego warunków umowy, mając także na uwadze – wobec zgłaszanych przez pozwanego zarzutów, że nie jest to nagranie całości rozmowy między stronami – oświadczenie powoda, że nagranie obejmuje całość rozmowy, w czasie której doszło do zawarcia między stronami przedmiotowej umowy. Jednocześnie nie znajduje potwierdzenia w treści tej rozmowy okoliczność wskazana przez pozwanego M. M., jakoby zawarł on tę umowę pod warunkiem skutecznej egzekucji jego wierzytelności przez powoda – warunek taki nie wynika z treści nagrania i co więcej nawet gdyby – jak wskazuje pozwany – został on sformułowany na końcu, a zatem po podziękowaniu przez przedstawiciela powoda za zawarcie umowy (na czym kończy się nagranie, do tego momentu bowiem brak zastrzeżenia przez pozwanego jakiegokolwiek warunku, co oznacza, że nie polegają na prawdzie zeznania pozwanego jakoby warunek ten sformułował także po podaniu swoich danych) i tak pozostawałoby to bez wpływu na treść oświadczenia pozwanego w przedmiocie zawarcia umowy, która została jednoznacznie i bezwarunkowo w treści rozmowy zaakceptowana przez pozwanego.

W powyższym zakresie więc ze wskazanych powodów Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom pozwanego M. M., albowiem zarzut zawarcia umowy pod warunkiem wyegzekwowania jego wierzytelności nie znalazł potwierdzenia w żadnym z przedstawionych dowodów. W pozostałym zakresie, tj. odnośnie niepodpisania umowy, czy nieujęcia faktur

VAT w rejestrze zakupu VAT pozwanego Sąd uznał jego zeznania za wiarygodne, znalazły one bowiem potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania nie stawiły się bez usprawiedliwienia, mimo prawidłowego wezwania.

W niniejszej sprawie powód (...) z siedzibą we W. domagając się zasądzenia od pozwanego M. M. kwoty 2 753,63 złotych swoje roszczenie wywodził z łączącej strony, zawartej telefonicznie, umowy o współpracę. Pozwany M. M. kwestionował roszczenie powoda w całości wskazując, że umowa została przez niego zawarta pod warunkiem, że powód zobowiąże się i skutecznie przeprowadzi egzekucję jego wierzytelności wobec jego kontrahenta. Jednocześnie pozwany wskazał, że nie rozpoczął korzystania z usług oferowanych przez powoda i że w związku z tym, że i powód nie przystąpił do żadnych czynności egzekucyjnych jego wierzytelności, pozwany uznał, że powód odstąpił od zawarcia i wykonania umowy.

W ocenie Sądu nie było wątpliwości, iż w czasie rozmowy telefonicznej, która miała miejsce w dniu 07 listopada 2014 roku, doszło do zawarcia między stronami umowy o treści potwierdzonej w wiadomości e-mail z dnia 07 listopada 2014 roku. Z treści przedstawionego bowiem nagrania wyraźnie wynika, iż przedstawiciel powoda poinformował pozwanego, że zawierana umowa uprawnia do korzystania z usług w ograniczonym zakresie, tj. w zakresie: sprawdzania siebie i rejestru zapytań, sprawdzania przedsiębiorców, monitorowania przedsiębiorców, zlecenia wysyłki wezwania do zapłaty zwykłego – bez dopisania dłużnika, zlecenia wysyłki do zapłaty (...) bez dopisania dłużnika, ale z windykacją, narzędzi prewencyjnych i uczestnictwa w programie R. F.. W pozostałym zaś zakresie – co do przekazywania informacji gospodarczych i sprawdzania informacji o konsumentach, konieczne było podpisanie dokumentów, które przesłane zostały pozwanemu na podany przez niego adres e-mail, których ostatecznie pozwany nie podpisał (okoliczność niesporna).

Niespornym jest, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 09 kwietnia 2010 roku o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 1015 ze zmianami) wierzyciel może przekazywać do biura informacje gospodarcze w celu ich ujawnienia, jeżeli zawarł z biurem umowę o udostępnianie informacji gospodarczych, którą sporządza się na piśmie pod rygorem nieważności. Z definicji zawartej w art. 2 ust. 2 pkt 6 tej ustawy wynika, iż przez udostępnianie informacji gospodarczych rozumie się „przekazywanie przez wierzyciela informacji gospodarczych do biura informacji gospodarczej oraz ujawnianie tych informacji przez to biuro”. Jest to przepis bezwzględnie obowiązujący i oznacza, że – w przypadku braku umowy na piśmie pomiędzy wierzycielem i biurem – przekazanie informacji gospodarczych obarczone byłoby nieważnością z mocy samego prawa (tak A. Marzec, Komentarz do art. 12 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, LEX 2011).

Mając na względzie okoliczności niniejszej sprawy, a przede wszystkim niekwestionowaną okoliczność nie podpisania przez pozwanego M. M. przesłanego mu projektu umowy, przyjąć zatem należało, że strony nie zawarły ważnej i skutecznej umowy o udostępnianie informacji gospodarczych w rozumieniu powyższej ustawy. Jednakże umowa przewidywała, oprócz usług związanych z przekazywaniem informacji gospodarczych oraz możliwości sprawdzania informacji o konsumentach, również inne usługi, a umowa o świadczenie takich usług nie wymagała formy pisemnej dla swej ważności. Nadto, powód poinformował pozwanego, że do czasu przesłania do siedziby Krajowego Rejestru Długów dwóch egzemplarzy podpisanej umowy, będzie mógł korzystać z wszystkich usług Krajowego Rejestru Długów wynikających z zawartej umowy telefonicznej, za wyjątkiem przekazywania informacji gospodarczych oraz sprawdzania informacji o konsumentach.

Skoro zatem pozwany M. M. w czasie rozmowy telefonicznej potwierdził przedstawione mu warunki umowy, uznać należało, iż doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług wyraźnie wskazanych w treści rozmowy, innych niż polegających na udostępnianiu informacji gospodarczych (które dla swej ważności wymagały formy pisemnej). Powyższe oznacza, iż nieważna jest tylko część umowy dotycząca świadczenia usług przewidzianych przez ustawę o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. W pozostałym zaś zakresie umowa

(zawarta telefonicznie) jest ważna i jest umową o świadczenie usług, do której zastosowanie ma art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c.

Uznając, iż doszło między stronami do zawarcia (przez telefon) umowy obejmującej świadczenie usług takich jak: sprawdzanie siebie i rejestru zapytań, sprawdzanie przedsiębiorców, monitorowanie przedsiębiorców, zlecenie wysyłki wezwania do zapłaty zwykłego – bez dopisania dłużnika, zlecenie wysyłki do zapłaty (...) bez dopisania dłużnika, ale z windykacją, narzędzia prewencyjne i uczestnictwo w programie R. F., wskazać należy, że obowiązkiem pozwanego M. M. było uiszczenia należności związanych z ustaloną przez strony opłatą abonamentową, czego bezspornie pozwany nie uczynił. Bez znaczenia przy tym pozostaje podnoszona przez pozwanego okoliczność niekorzystania przez pozwanego z oferowanych mu w ramach tej umowy usług.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązku, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpekcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Dla wykazania zasadności swojego żądania, tak w zakresie zasady, jak i wysokości, powód przedłożył nagranie z rozmowy telefonicznej, w czasie której doszło do zawarcia umowy we wskazanym w powyższej części uzasadnienia zakresie oraz faktury VAT opiewające na uzgodnioną przez strony stawkę opłaty abonamentowej, a zatem, w ocenie Sądu, uznać należało, że powód udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa.

W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanego oddalenie powództwa, tj. faktu zawarcia umowy pod warunkiem, że powód zobowiąże się i skutecznie przeprowadzi egzekucję jego wierzytelność wobec jego kontrahenta spoczywał na pozwanym. Tymczasem, pozwany na powyższą okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów, poza swoimi twierdzeniami, natomiast z przedstawionych przez powoda dowodów – przede wszystkim z zawartej telefonicznie umowy, nie wynikało, ażeby została ona zawarta pod jakimkolwiek warunkiem, w tym w szczególności w postaci windykacji długu kontrahenta pozwanego i to windykacji skutecznej. Wskazać przy tym należy, że pozwany niespójnie wskazywał, że ów warunek w postaci egzekucji przysługującej mu wierzytelności podał pod koniec rozmowy, by następnie zeznać, że o swoim długu mówił „wtedy, jak powiedziałem swoje dane”. Żadna z tych okoliczności nie znajduje potwierdzenia w nagraniu przedstawionym przez powoda, przy czym nawet gdyby warunek pozwanego został sformułowany na końcu, a zatem po podziękowaniu przez przedstawiciela powoda za zawarcie umowy (na czym kończy się nagranie, do tego momentu zaś brak zastrzeżenia przez pozwanego jakiegokolwiek warunku, co oznacza, że nie polegają na prawdzie zeznania pozwanego jakoby warunek ten sformułował także po podaniu swoich danych) i tak pozostawałoby to bez wpływu na treść oświadczenia pozwanego w przedmiocie zawarcia umowy, która została jednoznacznie i bezwarunkowo w treści rozmowy zaakceptowana przez pozwanego, pozwany potwierdził bowiem zawarcie umowy na przedstawionych mu warunkach wskazując kategorycznie „tak”, bez żadnych zastrzeżeń, po czym przedstawiciel powoda podziękował i oświadczył, że umowa została zawarta.

Na marginesie tylko wskazać należy, iż po zawarciu umowy pozwany M. M. nie składał oświadczeń woli ani o uchyleniu się od skutków prawnych, ani też o odstąpieniu od umowy oraz, że bez znaczenia dla wykonania przez pozwanego M. M. obowiązków z zawartej ważnie i w sposób skuteczny umowy, tj. zapłaty abonamentu, pozostaje okoliczność niekorzystania z usług świadczonych przez powoda.

Mając na względzie powyższe i uznając powództwo za zasadne w całości, Sąd podstawie art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684 ze zmianami) zasądził od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 2 753,63 złotych.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego M. M. jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powoda kwotę 1 317 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 100 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 1 200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804) oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 22 października 2017 roku